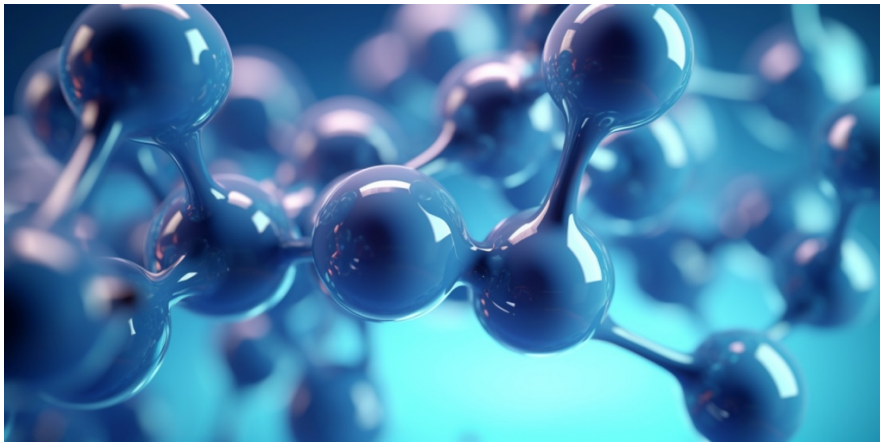

AZ EGYEDISÉG TÖRVÉNYE

SEMMIBŐL SINCS KÉT EGYFORMA

MEZŐTECHNOLÓGIÁS GYÓGYÁSZAT LOGIKAI ALAPJAI
GMAX-HITE

GMAX Aerospace – 2026
https://gmax-aerospace.com

© GMAX Aerospace – 2026 - V.1.0 – HU

GMAX Aerospace

1116 BUDAPEST, Barázda Street 40. (HUNGARY/EU)
European Unique Identifier: HUOCCSZ.01-09-402135
EU. VAT. No.: HU32003765.

GMAX AEROSPACE – KVANTUMELEKTRODINAMIKAI ÉS ŰRKUTATÁSI LABORATÓRIUM

I. AZ EGYEDISÉG TÖRVÉNYE ÉS A GMAX-HITE MEZŐTECHNOLÓGIÁS GYÓGYÁSZAT LOGIKAI ALAPJAI

1. Semmiből sincs két egyforma

Ha a világot a maga teljes részletességében szemléljük, egy alapvető összefüggés rajzolódik ki előttünk: semmiből sincs két teljesen egyforma.

Nincs két egyforma ember, nincs két egyforma arc, két egyforma száj, orr, fül vagy szem. Nincs két azonos retina, két egyforma ujjlenyomat, érhálózat, kézlenyomat, láblenyomat vagy akár bőrtextúra. Még két egymáshoz rendkívül közel álló ember genetikai állománya sem teljesen azonos. Családon belül is csak hasonlóságokat látunk, egypetéjű ikrek esetében pedig rendkívüli genetikai hasonlóságot. De a teljes fizikai és információs azonosság a valóság részletes vizsgálatában nem áll fenn.

Ugyanez figyelhető meg az élővilág minden szintjén.

Nincs két teljesen egyforma növény, nincs két egyforma ágazat, lombkorona, levél vagy gyökérzet, mohásodás. Még ugyanazon növényfaj levelei között sincs két teljesen azonos. Más és más az alakja, erezete, színe, története. Nincs két egyforma fűszál vagy virágszirom sem.

Nincs két egyforma állat, még azonos fajon belül sem. Nincs két teljesen azonos tigriscsíkozás, nincs két azonos leopárdfoltmintázat. Nincs két egyforma tojás.

És a jelenség nem áll meg az élővilágnál.

Nincs két egyforma galaxis, nincs két egyforma égitest. Nincs két egyforma kavics, nincs két egyforma homokszem és nincs két teljesen azonos kristályszerkezet sem, mint ahogy nincs két egyforma hópehely. Nincs két egyforma tájegység, nincs két egyforma felhőképződmény. Nincs két egyforma építőanyag, mint ahogy nincs két egyforma épület sem.

Minden természetes képződmény magán hordozza saját keletkezésének, környezetének és történetének információs és energetikai lenyomatát. A mesterségesen létrehozott tárgyaknak is saját és egyedi információs történetük alakul ki. Például egy üvegtárgyban gyártástechnológiai hiba vagy maradó feszültség keletkezhet, ahogyan egy fémszerkezetben zárvány is kialakulhat.

A gyártástechnológiában az ember törekszik a tökéletes reprodukálhatóságra, a szabványosításra és a lehető legnagyobb geometriai pontosságra. Mérnöki szempontból pl. csavarokat, furatot, ugyan arról a gyártósorról legördülő autókat vagy bútorokat azonosnak tekinthetünk, ha a gyártási tűréshatárokon belül megegyeznek. A valóságban azonban ez az azonosság csak makroszkopikus és funkcionális értelemben vett azonosság. Ha megfelelő felbontással vizsgáljuk őket, már nem ugyanazt látjuk.

Nincs két teljesen egyforma megmunkálási felület, nincs két azonos mikroszkopikus karcstruktúra, nincs két tökéletesen azonos anyagszerkezeti eloszlás. Minden darabnak megvan a maga mikroszkopikus differenciál lenyomata. Egy lövedék esetében például a huzagolás által létrehozott nyomok olyan egyedi mintázatot hoznak létre, amely alapján a lövedék és az azt kilövő fegyver közötti kapcsolat minden kétséget kizáróan vizsgálható. Vegyünk két ugyanazon gyártásból vett elektronikai eszközt, az egyik meghibásodik, a másik stabilan működik ugyanazon használati körülmények között. Vagyis minél mélyebbre megyünk az anyag szerkezetében, annál inkább eltűnik az a fogalom, hogy „két teljesen egyforma".

A makroszkopikus világban azonosnak nevezünk dolgokat. A mikroszkopikus és információs részletek szintjén azonban minden egyes objektum saját, jól olvasható lenyomatot hordoz. A hasonlóság létezik. A tökéletes azonosság azonban nem. Ez alapvető különbség.

Az egyediség azonban nem zárja ki az ismétlődő matematikai rend jelenlétét. A természet különböző szerveződési szintjein bizonyos rendezőelvek és szerkezeti mintázatok eltérő léptékekben is megjelenhetnek, miközben minden egyedi megvalósulás sajátos jellemzőket hordoz. A fraktálgeometria e léptékeken átívelő önhasonlóság matematikai leírásának egyik eszköze: segítségével olyan struktúrák vizsgálhatók, amelyekben bizonyos formai vagy szerkezeti jegyek különböző léptékeken ismétlődnek.

Így az egyediség és a matematikai rend nem egymást kizáró tulajdonságok. Egy adott képződmény megismételhetetlen sajátosságai mellett olyan általános rendezőelveket is hordozhat, amelyek más szerveződési szinteken vagy más rendszerekben is felismerhetővé válnak.

Az egyediség szabálybeli szerveződése négy összefüggésben ragadható meg:

- Egyediség: nincs két teljesen azonos megvalósulás. Minden képződmény sajátos jellemzőkkel rendelkezik.
- Rendezőelv: az egyedi megvalósulások mögött felismerhető szerveződési szabályok állnak.
- Léptékeken átívelő ismétlődés: bizonyos szerkezeti mintázatok különböző szerveződési szinteken is megjelennek.
- Fraktálgeometria: az önhasonló struktúrák matematikai leírásának egyik eszköze, amely segít feltárni a különböző léptékeken ismétlődő szerkezeti jellemzőket.

2. Az anyag, az energia és az információ

Ha az anyagot nem pusztán statikus, szilárd objektumként szemléljük, hanem egy összetett, dinamikus rendszerként, akkor az anyag, az energia és az információ egymással szorosan összefüggő fogalmakká válik.

A GMAX–HITE gondolkodási rendszerében az anyag nem önmagában értelmezendő végállapot, hanem egy sűrűsödött, strukturált energiaállapot, amely egy mezőben, egy hálózati szerveződésben hologramként jelenik meg számunkra. A részecskehierarchia alapján az egyszerűbb struktúrákból összetettebb szerveződési szintek jönnek létre: a részecskékből atomok, az atomokból molekulák, a molekulákból pedig egyre összetettebb struktúrák és rendszerek szerveződnek.

Ebben a megközelítésben azonban nem pusztán az a kérdés, hogy miből áll valami, hanem az is, hogy milyen állapotban van, hogyan szerveződik (rendezettség), milyen dinamikát hordoz, és milyen információs struktúrával rendelkezik. Az anyag tehát nem csupán alkotóelemek összessége. Az alkotóelemek szerveződése, térbeli elrendeződése, dinamikája, energetikai állapota és kölcsönhatásai együtt hozzák létre azt az egyedi rendszert, amelyet az adott élőlényként vagy tárgyként érzékelünk.

Ezért lehet két ember anyagi összetételét tekintve rendkívül hasonló, miközben mégsem ugyanaz az ember.

- Az anyag hasonló.
- A szerveződés eltérő.
- Az állapot eltérő.
- Az információ eltérő.

3. Minden rendszer egyedi információs lenyomatot hordoz

Minden anyagi rendszernek van egy saját története. A létrejöttének körülményei, a környezete, a rá ható erők, a hőmérséklet, a nyomás, a kémiai és fizikai kölcsönhatások, az időbeli változások, valamint az alkotóelemek mikroszkopikus elrendeződése mind hozzájárulnak ahhoz, hogy az adott rendszer pontosan olyan legyen, amilyen. Ezért minden anyagi rendszer saját információs lenyomatot hordoz.

Az élő rendszereknél ez még összetettebb. Az élő szervezet nem statikus anyaghalmaz. Folyamatosan változik, energiát vesz fel és ad le, anyagokat cserél a környezetével, sejtjei osztódnak, elöregszenek és újraképződnek, miközben a teljes szervezet mégis egy bizonyos folytonosságot tart fenn.

Az ember tehát nem egyszerűen egy adott mennyiségű anyag. Az ember egy folyamatosan változó, mégis önmagát szervező anyag–energia–információs rendszer. És ha ez így van, akkor két ember között nem csupán a látható külső különbségeket kell keresnünk. A különbség mélyebben is jelen van.

4. Az egypetéjű ikrek példája

Vegyünk két egypetéjű ikret. Kívülről nézve szinte teljesen azonosak lehetnek. Olyannyira hasonlóak, hogy bizonyos helyzetekben még a környezetük számára is nehéz lehet őket megkülönböztetni. Genetikailag is rendkívül közel állnak egymáshoz. Tegyük fel, hogy ugyanabban a családban nőnek fel. Ugyanabban a házban élnek. Ugyanabba az óvodába járnak. Ugyanabba az iskolába járnak. Ugyanazok a szülők nevelik őket. Ugyanazokkal az emberekkel találkoznak. Ugyanannál az asztalnál étkeznek. Ugyanazokat a környezeti hatásokat kapják. Látszólag tehát rendkívül hasonló információs környezetben fejlődnek. Mégsem lesznek ugyanazok. Már a fizikai részletek szintjén is különbség van közöttük: más az ujjlenyomatuk, más a retinájuk, más a hangjuk, más a bőrük mikroszkopikus textúrája, más a testük apró szerkezeti jellemzőinek összessége. A különbség viszont nem áll meg a fizikai testen. Ahogy telik az idő, eltérő tapasztalatok, eltérő belső reakciók, eltérő gondolatok, érzelmek és döntések jelennek meg bennük. Ugyanabban a környezetben sem ugyanazt az információt ugyanúgy dolgozzák fel. Ugyanaz az esemény az egyik emberben más változást hozhat létre, mint a másikban.

Az egyik számára egy helyzet pozitív élmény lehet, a másik számára negatív. Az egyik egy adott ingerre nyitottan reagál, a másik elutasítóan. Az egyikben egy tapasztalat megerősít egy bizonyos mintázatot, a másikban egészen más szerveződést hoz létre. Az egyiket trauma éri, a másikat pedig nem. Így idővel kialakul a saját gondolatviláguk, saját érzelmi rendszerük, saját viselkedési mintázatuk, saját kisugárzásuk és saját energetikai állapotuk. Vagyis még akkor sem lesz két rendszer teljesen egyforma, ha a kezdeti feltételeik rendkívül hasonlóak. A környezet hasonlósága nem eredményez tökéletes információs azonosságot.

5. Nincs két egyforma állapot

Innen jutunk el a lényeghez. Ha nincs két teljesen egyforma anyagi rendszer, és nincs két teljesen egyforma információs szerveződés, akkor ebből következik egy még mélyebb állítás: nincs két teljesen egyforma állapot sem. Egy állapot ugyanis nem pusztán azt jelenti, hogy „miből van” valami. Az állapot magában foglalja annak pillanatnyi szerveződését, energetikai viszonyait, működését, kölcsönhatásait és információs tartalmát.

Két ember lehet ugyanazon fajba tartozó, azonos életkorú, hasonló testalkatú, hasonló genetikai háttérrel rendelkező, ugyanabban a környezetben élő személy.

- Mégsem ugyanabban az állapotban vannak.
- Más az anyaguk mikroszkopikus szerveződése.
- Más a sejtjeik aktuális állapota.
- Más a mikrobiológiai környezetük.
- Más az anyagcsere-állapotuk.
- Más az energetikai állapotuk.
- Más a pszichés és érzelmi állapotuk.
- Mások a környezeti hatásaik.
- Más az addigi történetük.
- Más az információs lenyomatuk.
- Más a frekvenciájuk

Ezért nincs két teljesen egyforma energiaállapot sem, amely ugyanazzal az információval rendelkezne. Legfeljebb hasonló állapotok léteznek.

A GMAX–HITE gondolkodásában az alábbi fontos következtetés és következmény:

Egy ember nem egyetlen „frekvencián” működik. Inkább sok egymásra rétegződő és időben változó frekvencia- és hullámjelenségből álló rendszer.

Ezért:

Az ember mint szervezett rendszer aktuális állapota időben változik, így az állapotát jellemző frekvencia- és hullámhossz-viszonyok is folyamatosan változnak.

És igen:

$$\lambda = \frac{v}{f}$$

tehát ha az adott közegben a hullámterjedési sebesség (v) adott, akkor a frekvencia változásával a hullámhossz is változik.

Ami ebből különösen érdekes a differenciál lenyomat szempontjából: egyedi anyagi szerveződés + aktuális állapot + időbeli változás → egyedi, pillanatnyilag érvényes állapotlenyomat. Vagyis nem csak az a lényeg, hogy „ennek az embernek más a struktúrája”, hanem az is, hogy: ugyanannak az embernek a differenciál lenyomata sem feltétlenül azonos két különböző időpillanatban.

6. A mikrobiológiai egyediség

Ez különösen jól látható az élő rendszerekben. Az emberi szervezetben rendkívül összetett mikrobiológiai közösségek működnek. Egy ember mikrobiológiai rendszere nem egyszerűen egy másik ember rendszerének másolata. A mikroorganizmusok összetétele, aránya, elhelyezkedése, kölcsönhatásai és időbeli változása mind hozzájárulnak az egyedi szervezeti állapothoz. Így még azonos fajon belül is csak hasonló mikrobiológiai rendszerekről beszélhetünk, nem teljesen azonosakról.

Minden egyes élő rendszer saját történetet hordoz. És ha a rendszer folyamatosan változik, akkor az állapot sem lehet statikus. Minden pillanat egy új állapot.

7. Minden rezeg, minden dinamikus

A fizikai világban minden anyagi rendszer valamilyen dinamikus állapotban van.

A részecskék mozognak, kölcsönhatnak, energiát adnak át és vesznek fel. A molekuláris rendszereknek saját mozgásaik és rezgési módusaik vannak. Az anyagi struktúrák különböző frekvenciájú és hullámhosszú folyamatokban vesznek részt.

A GMAX–HITE formalizmus szemléletében ezért a rendszer nem pusztán geometriai alakzatként értelmezhető. Minden rendszerhez hozzárendelhető egy saját dinamikus állapot, saját energetikai konfiguráció és az ezekből következő információs/mezőinformációs jellemzők összessége. Így minden tárgy, minden élőlény és minden összetett anyagi rendszer saját információs lenyomatot hordoz, miközben a háló mindent és mindenkit – minden szinten – összeköt: atomi, molekuláris, anyagi, szerveződési, állapoti, illetve információs szinten. Minden rezeg, minden és mindenki hatással van mindenre és mindenkire. Így nem egyszerűen arról van szó, hogy „másképp néz ki". Arról van szó, hogy más szerveződés, más rendszer – ugyanazon nagy rendszer részeként, amelynek egésze az univerzum által meghatározott anyagkeletkezési, illetve anyagszerveződési szabály része. Ennek a szabálynak a matematikai leírhatóságával foglalkozik a GMAX–HITE, azaz a Hauszmann Integrált Tenzor Elmélet. „Ennek a szabálynak megfelelően állítjuk elő a GMAX–HITE eszközökkel azokat az aktuális hullámdinamikai gyógyászati csomagokat, amelyek az egyén aktuális állapotához igazodva, fizikai és fájdalommentes beavatkozással a felépüléshez és a teljes regenerációhoz vezetnek."

8. A betegség mint egyedi állapot

Ha ezt a gondolatmenetet az emberi szervezetre alkalmazzuk, akkor egy nagyon fontos következtetéshez jutunk.

- Nincs két teljesen egyforma beteg.
- Lehet két betegnek ugyanaz a diagnózisa.
- Lehet ugyanaz a betegségük.
- Lehet ugyanazon szerv érintett.
- Lehet hasonló méretű vagy hasonló elhelyezkedésű elváltozásuk.
- Lehetnek azonos kategóriába sorolhatók.
- De ettől még nem lesznek azonos állapotban.
- A diagnózis egy osztályozás.
- Nem maga a teljes beteg.
- Ez alapvető különbség.

Az orvosi gyakorlatnak szüksége van kategóriákra, hiszen az embernek meg kell neveznie a betegségeket, osztályoznia kell az eltéréseket, és ezek alapján kezelési protokollokat kell kialakítania. De egy kategória nem tartalmazza az adott ember teljes információs állapotát.

Két „azonos" diagnózis mögött két teljesen különböző történet állhat.

- Más lehet a kiváltó környezet.
- Más lehet a betegség kialakulásának időtartama.
- Más lehet az érintett sejtek száma.
- Más lehet a szöveti állapot.
- Más lehet a szervezet általános energetikai állapota.
- Más lehet a regenerációs képesség.
- Más lehet az immunrendszeri állapot.
- Más lehet az érzelmi és pszichés háttér.
- Más lehet az életmód.

- Más lehet a környezet.
- Más lehet az adott embernek a betegséghez és a saját gyógyulásához való hozzáállása.

Vagyis a diagnózis lehet azonos, miközben a rendszerállapot teljesen eltérő így a megoldás is egyedi.

9. A betegség mint információs torzulás

A GMAX–HITE mezőtechnológiás információs gyógyászat logikájában ezért a betegség nem kizárólag anatómiai elváltozásként értelmezendő. A betegség az anyagban megjelenő információs jelzésként, illetve információs torzulásként is értelmezhető.

Az információs torzuláson átesett biológiai rendszerek ettől még képesek lehetnek működni és fennmaradni. Ilyen állapotot mutathatnak például a daganatos betegségek, a vírusos és egyéb fertőzések, de ebbe a körbe bármely olyan betegség is sorolható, amelyben az eredeti, egészséges szerveződési rend valamilyen módon torzul.

A lényeg azonban az, hogy ezek a megváltozott, degeneratív szerveződések az alapvető és egészséges biológiai struktúrákra ráépülve, azok környezetében vagy azok rovására képesek fennmaradni, miközben saját működésük és reprodukciójuk fenntartására törekednek. Ennek során fokozatosan csökkenthetik, illetve elfoglalhatják azt a teret és erőforrás-kapacitást, amely az egészséges struktúrák működéséhez és fennmaradásához szükséges.

Így a betegség ebben a megközelítésben nem egyszerűen egy „rossz” anatómiai képlet, hanem egy eltérő szerveződési állapot, amely saját fennmaradását az egészséges rendszer működésének rovására képes fenntartani.

Az információs eltérés az anyagi rendszerben, jelen esetben a sejtekben, a dns-ben és az azokat alkotó élő szerveződésben jelenik meg.

Az emberi szervezetben kb. 37 milliárd sejt működik együtt. Ezek a sejtek folyamatosan változnak, osztódnak, regenerálódnak, elöregszenek és új sejtek váltják fel őket. Egy ilyen rendszer állapota ezért nem egyszerűen egyetlen hibás alkatrész kérdése. Egy rendkívül összetett, folyamatosan változó rendszerben bekövetkező információs és működési eltérésről beszélünk.

Ezért amikor azt kérdezzük:

„Mennyi idő alatt lehet valakit meggyógyítani?” a kérdés önmagában nem válaszolható meg egyetlen számmal.

Mert mitől függ?

- Függ az adott ember állapotától.
- Függ attól, hogy mennyire előrehaladott az eltérés.
- Függ attól, hogy mennyi sejt károsodott.
- Függ attól, hogy milyen állapotban van a környező szövet.
- Függ a szervezet általános állapotától.
- Függ az energetikai állapottól.
- Függ a regenerációs képességtől.
- Függ a környezeti hatásoktól.
- Függ attól, hogy az adott ember milyen információs környezetben él.
- És természetesen függ magától az embertől is.

Ezért két azonos diagnózisú beteg teljes regenerációs, azaz kezelési ideje és a protokoll sem szükségszerűen azonos.

A GMAX–HITE célja az élő rendszerekben kialakult, az alapvető univerzális rendezési elvtől eltérő szerveződések mezőinformációs helyreállítása. Ennek alapját az anyag keletkezésének és fennmaradásának – vagyis fáziszártságának – természetes rendezési elve képezi, amely matematikai és geometriai szabályokkal írható le. A GMAX mezőtechnológiás rendszerekkel és a HITE formalizmussal e rendezési elvnek megfelelő mezőinformációs struktúrákat hozunk létre és alkalmazunk az élő rendszerekben, a téridő szövetén keresztül.

10. Az ok és az állapot megkülönböztetése

Ha egy elváltozás kialakulásának hátterét akarjuk megérteni, nem elegendő magát az elváltozást vizsgálni. Meg kell érteni azt a folyamatot is, amely az elváltozáshoz vezetett. Más szóval: nemcsak azt kell megérteni, hogy mi történt, hanem azt is, hogy miért és milyen környezetben történt.

A GMAX–HITE gondolkodási rendszerében ezért alapvető jelentőséget kap az okhoz való visszavezetés. Ha egy megbetegítő környezet folyamatosan fenntart egy kedvezőtlen információs állapotot, akkor önmagában az elváltozás kezelése nem feltétlenül jelenti a teljes probléma megszüntetését. Az ok és a következmény két külön kérdés. A következményt lehet kezelni. De ha az ok továbbra is fennáll, a rendszer újra ugyanabba az irányba kerülhet. Ezért az első lépés az ok feltárása és – amennyiben lehetséges – annak megszüntetése, illetve az adott személy kivétele abból a környezetből, amely a megbetegítő állapotot fenntartja. Logikusan az ok elhárításával együtt érdemes a rendszer információs helyreállítását megkezdeni és elvégezni.

11. Nincs két egyforma kezelés sem

Ha nincs két egyforma ember, nincs két egyforma állapot, és nincs két egyforma betegségállapot, akkor ebből logikusan következik a következő lépés: nincs két teljesen egyforma kezelési megoldás sem.

Csak hasonló megoldások vannak, illetve speciális, személyre szabott egyedi megoldások.

- Egy beteg számára elegendő lehet néhány kezelés.
- Másnak öt-tíz alkalom.
- Megint másnak sokkal több kezelésre lehet szüksége.
- Nemcsak az alkalmak száma változhat.
- Változhat az intenzitás.
- Változhat az időtartam.
- Változhat a kezelések közötti idő.
- Változhat a sorrend.
- Változhat a teljes kezelési stratégia.

Egy adott állapotban lehet, hogy öt-tíz megfelelően beállított kezelés elegendőnek bizonyul. Más esetben – az állapot súlyosságától, a károsodás mértékétől, a rendszer energetikai állapotától és a regenerációs folyamatoktól függően – akár száz vagy még több alkalomra lehet szükség. Ez nem ellentmondás. Éppen ellenkezőleg. Ez következik abból, hogy nincs két azonos rendszerállapot. Ha az input nem azonos, az állapot és annak előrehaladottsága sem azonos, és az esetlegesen érintett más szervek, valamint azok kapcsolati dinamikája is eltérő, akkor az optimális beavatkozás sem lehet automatikusan azonos.

12. Az egyénre szabott információs gyógyászat szükségessége

A hagyományos orvoslás számos területén természetesen léteznek olyan kezelési protokollok, amelyek nagy betegcsoportok számára alkalmazhatók. Ennek komoly gyakorlati jelentősége van, de a GMAX–HITE modell más szintről közelít.

Nem kizárólag azt kérdezi: „Milyen betegsége van ennek a betegnek?”

Hanem azt is: „Milyen állapotban van ez az adott ember, hogyan alakult ki ez az állapot, milyen információs folyamat vezetett idáig, és milyen egyedi beavatkozás szükséges a rendszer helyreállításához?”

A két kérdés között alapvető különbség van.

- Az első egy kategóriát keres.
- A második egy rendszert akar megérteni.

13. A jelenlegi orvosi gondolkodás egyik korlátja

A modern orvostudomány rendkívül magas szintre fejlesztette a diagnosztikát, a sebészetet, a gyógyszeres kezelést és számos más beavatkozási módszert. Mégis gyakran az történik, hogy az orvos elsősorban a betegséget azonosítja, majd az adott betegséghez rendelt protokoll alapján kezeli a beteget, gyakorlatilag megszokási protokoll alapján.

Például:

„Influenza.” „Igyon sok folyadékot, pihenjen, vegyen be ezt vagy azt, majd jobban lesz.”

Vagy egy sokkal súlyosabb esetben: „A tumor elég nagy és műthető, kimetszük, eltávolítjuk.”

Ezek a döntések természetesen adott helyzetekben indokoltak és életmentőek is lehetnek, de a GMAX–HITE mezőinterakciós információs szemlélete feltesz egy további kérdést: Miért alakult ki ez az állapot ennél az embernél, és miért pont ilyen módon alakult ki? Mert maga a tumor is egy adott szervezeti állapot eredménye. Nem két tumor információs környezete szükségszerűen azonos. Nem két beteg szervezeti állapota azonos. Nem két beteg kialakulási története azonos. Ezért a megoldás sem lehet pusztán a betegség nevéből automatikusan levezetett, minden esetben teljesen azonos beavatkozás.

14. Az emberi rendszer visszahatása önmagára

Ha elfogadjuk, hogy az ember egy anyag–energia–információs rendszer, akkor a rendszerre ható információ nemcsak kívülről érkezhet. Az ember saját gondolatai, érzelmei, viselkedése, környezete és életvezetése is folyamatosan része annak az információs térnek, amelyben él. Az ember tehát nem passzív résztvevője a saját állapotának, hanem folyamatosan kölcsönhatásban van a környezetével. Ebből következik a GMAX–HITE modell egyik lényegi gondolata: ha egy állapot információs és energetikai folyamatok eredményeként jött létre, akkor az információs és energetikai környezet megváltoztatásával maga a folyamat is befolyásolható.

Az ember saját gondolatai és belső állapotai révén is képes hatni önmagára. Ugyanakkor a modell szerint nem kizárólag természetes, pszichés vagy környezeti információs hatások léteznek. A rendszerbe mesterségesen

létrehozott mezőinterakció is bevihető. Így a GMAX–HITE mezőtechnológiás információs gyógyászat alapvető logikája az, hogy a szervezetben fennálló kedvezőtlen információs állapot megfelelő információs és kollektív mezőalapú kölcsönhatással befolyásolható, és ezáltal elősegíthető a rendszer eredeti, rendezettebb/rendezett állapotának helyreállítása.

A betegség az anyag szerveződési rendszerében kialakuló információs hiba, kommunikációs káosz, rendezetlenség, amelyben a GMAX–HITE mezőtechnológiával a beteg egyedi állapotának megfelelő strukturális és információs rendezettséget állítunk vissza.

A „kommunikációs káosz" ebben az értelemben nem kizárólag egyetlen sejt vagy sejtcsoport működési zavara, hanem a sejtek, sejtcsoportok, szövetek, szervek és szervrendszerek közötti információs kapcsolatok és kölcsönhatások rendezetlensége is lehet. A biológiai rendszer minden szerveződési szintje kapcsolatban áll a fölötte és alatta elhelyezkedő szintekkel, így egy helyi információs eltérés a kapcsolati dinamikán keresztül magasabb szerveződési szinteken is megjelenhet, miközben a teljes rendszer állapota vissza is hat az egyes részek működésére.

Ebben a megközelítésben a betegség nem feltétlenül egyetlen izolált elem hibája, hanem egy összetett, hierarchikusan szerveződő rendszer információs és strukturális rendezettségének megváltozása. A GMAX–HITE szemlélet ezért nem kizárólag az érintett sejtet vagy szervet vizsgálja, hanem az adott eltérés teljes kapcsolati és rendszerszintű környezetét is.

15. A betegség megfordításának gondolata

Az alapgondolat tehát egyszerű, még ha a mögötte álló rendszer rendkívül összetett is. Ahogyan egy ember szervezete hosszú idő alatt, az őt körülvevő információs és energetikai környezet hatására egy kedvezőtlen állapot felé tolódhat, úgy a folyamat iránya is megváltoztatható. A gondolat, az érzelmi állapot, a környezet és a szervezetet érő fizikai hatások egyaránt részei ennek a kölcsönhatási rendszernek.

A GMAX–HITE megközelítés ehhez hozzáadja a mesterségesen létrehozott univerzális anyagszerveződési matematikai renddel korreláló mezőinterakciós mintázat lehetőségét. A cél nem egyszerűen az, hogy egy tünetet elfedjünk. Nem kizárólag az, hogy egy anatómiai eltérést eltávolítsunk. Hanem az, hogy megértsük az adott rendszer információs állapotát, feltárjuk az állapot kialakulásának visszavezethető hátterét, megszüntessük vagy csökkentsük a megbetegítő környezet hatását, majd elősegítsük az érintett biológiai rendszer információs - ezzel együtt energetikai rendeződését és helyreállását.

16. A HITE matematikai elmélet szerepe

Ezen a ponton válik fontossá a HITE formalizmus matematikai elmélete. A HITE – Hauszmann Integrált Tenzor Elmélet – ebben a gondolkodási rendszerben nem egyszerűen egy különálló matematikai konstrukció. Az elmélet célja az anyag keletkezésének, szerveződésének és az univerzumi működés alapvető szabályainak olyan matematikai keretben történő értelmezése, amelyben az anyag, az energia, a mező és az információ egymással összefüggő rendszerként jelenik meg.

Innen vezethető le az az alapvető szemlélet, hogy az anyagi struktúra mögött nem pusztán statikus részecskék halmaza áll.

- A struktúra mögött szerveződés van.
- A szerveződés mögött állapot van.

Az állapot mögött pedig olyan információs viszonyok állnak, amelyek meghatározzák, hogy az adott rendszer milyen formában és milyen működésben jelenik meg. Ha pedig minden rendszer egyedi, akkor annak állapotát is egyedileg kell értelmezni.

17. Az egyediségből következő kezelési paradigma

A teljes logikai lánc így áll össze:

- Nincs két egyforma anyagi rendszer.
- Ezért: nincs két teljesen egyforma élő szervezet.
- Ezért: nincs két teljesen egyforma energia- és információs állapot.
- Ezért: nincs két teljesen egyforma betegségállapot.
- Ezért: nincs két teljesen egyforma kezelési szükséglet.
- És ebből következően: nincs két teljesen egyforma optimális kezelési megoldás sem.

Csak hasonló esetek és hasonló megoldások léteznek. Ez nem a rendszer bonyolultságának problémája. Ez maga a rendszer természetéből következő tulajdonság.

18. Az információs orvoslás alapelve

A GMAX–HITE mezőtechnológiás információs gyógyászat alapelve ezért az egyén teljes rendszerének megértése.

- Nem elegendő a betegséget megnevezni.
- Meg kell érteni az embert.
- Meg kell érteni az állapotot.
- Meg kell érteni az állapot kialakulásának történetét.
- Meg kell érteni a környezetet.
- Meg kell érteni az energetikai és információs állapotot.
- Meg kell érteni az érintett biológiai struktúrákat.

És ezek alapján kell meghatározni azt a beavatkozást, amely az adott rendszerhez illeszkedik. Ez egy teljesen más logikai megközelítés. Nem a betegséget akarja egyetlen sablonba beleilleszteni, hanem a betegséget akarja visszavezetni az adott egyén egyedi rendszerállapotához.

19. Végső összefüggés

A természetben az egyediség nem kivétel. Az egyediség maga az alapállapot. A hasonlóság az, ami alapján az ember kategóriákat tud létrehozni: fajokat, osztályokat, típusokat, diagnózisokat, szabványokat.

Ezek szükségesek, de a kategória soha nem azonos magával az egyedi rendszerrel.

- Egy ember lehet ember.
- Egy beteg lehet rákos beteg.
- Egy tumor lehet melanoma.

- Egy tárgy pl. lehet asztal vagy egy csavaralátét.
- Egy autó lehet ugyanaz a típus, szín és felszereltség.

Ezek azonban mind kategóriák. A valóság mélyebb szintjén minden egyes példány saját állapotot, saját történetet, saját szerveződést és a behatások lévén saját információs lenyomatot hordoz.

Ezért:

- Nincs két egyforma ember.
- Nincs két egyforma sejt.
- Nincs két egyforma mikrobiológiai rendszer.
- Nincs két egyforma betegségállapot.
- Nincs két egyforma energetikai állapot.

És ebből következően nincs két teljesen egyforma gyógyulási folyamat sem.

A GMAX–HITE mezőtechnológiás információs gyógyászat ennek az alapelvnek a következetes továbbvezetése: az egyedi információs állapotot egyedileg kell megérteni, az okot vissza kell vezetni, a megbetegítő környezetet lehetőség szerint meg kell szüntetni (optimális információs közegbe kell terelni), majd az adott biológiai rendszerhez illeszkedő információs és mezőinterakcióval kell elősegíteni az újbóli rendeződést.

Ahogyan az emberi szervezet saját, egyedi információs lenyomattal rendelkezik, úgy annak megbetegedése is egyedi információs állapotot hoz létre.

És ha az állapot egyedi, akkor a megoldásnak is annak kell lennie.

- Nincs két egyforma eset. Csak hasonló esetek vannak.
- Nincs két egyforma állapot. Csak hasonló állapotok vannak.

És ebből logikusan következik:

- nincs két egyforma megoldás sem. Csak az adott egyedi rendszerhez illeszkedő megoldás létezik.

Ez a GMAX–HITE mezőtechnológiás információs gyógyászat egyik alapvető logikai kiindulópontja: anyag, energia és információ egységes rendszerként történő értelmezése, az egyediségből kiinduló állapotértékelés, valamint az egyénre szabott információs és mezőalapú beavatkozás gondolata.

II. AZ EGYEDI MEZŐDIAGNOSZTIKA ÉS FÁZISMEZŐ-KAPSZULA

A GMAX–HITE rendszer eddigi fejlesztési és mérési tapasztalataiból egy további alapvető következtetés adódik: ha nincs két teljesen azonos biológiai állapot, akkor nem lehet minden beteg esetében ugyanazt a mezőinterakciót, ugyanabban a térbeli elrendezésben, azonos intenzitással és azonos időtartamban alkalmazni. Nincs is erre szükség.

Az egyes betegségi állapotokat ugyanis nem önmagában a diagnózis neve határozza meg. Az adott állapothoz hozzátartozik az információs és strukturális eltérés jellege, annak topológiai kvantum szinten értendő kiterjedése, lokalizációja, az érintett sejtek és szövetek állapota, az energiaszint, az eltérés kapcsolati környezete, valamint az ok-okozati folyamat teljes rendszerszintű összefüggése.

Ezért az egyedi állapotból szükségszerűen következik az egyedi beavatkozás.

A GMAX–HITE fejlesztésének következő technológiai szintje ennek megfelelően egy olyan integrált fázismező-kapszula megvalósítása, amely nem különíti el egymástól a diagnosztikai és a terápiás folyamatot, hanem azokat egyetlen, visszacsatolt, operátor- szakorvos által kontrollált, független és önálló A.I.-vezérelt rendszerben kezeli.

A tervezett rendszer alapvető feladata, hogy a biológiai rendszer mezőinterakciós és energetikai állapotait nagy pontossággal feltérképezze, majd az így meghatározott egyedi állapothoz illeszkedő mezőmintázatot térben és időben lokalizált módon hozza létre. A diagnosztikai adatok, az alkalmazott beavatkozások és az azokhoz tartozó biológiai válaszok folyamatos gyűjtésével és rendszerezésével egy dinamikusan bővülő diagnosztikai, beavatkozási és válaszadatbázis jön létre. Ennek folyamatos bővülésével egyre nagyobb mennyiségű összehasonlítható információ áll rendelkezésre az egyes állapotok, mezőmintázatok, dózisok és biológiai válaszok összefüggéseiről, ezáltal a rendszer az újabb esetekben egyre pontosabban képes lehet meghatározni az adott állapothoz illeszkedő mezőmintázatot, annak intenzitását, időtartamát, térbeli lokalizációját és a következő beavatkozási ciklus paramétereit.

A rendszer tehát három, egymással összekapcsolt szinten működik:

1. A mezőinterakciós eszközrendszer

A GMAX mezőeszközök olyan fázis- és meződinamikai gerjesztést hoznak létre, amely a GMAX-modell szerint a téridő strukturált hálóján keresztül közvetíthető a vizsgált biológiai rendszer felé. A korábbi fejlesztési szakaszokban alkalmazott egyszerűbb frekvenciaalapú megközelítésektől a rendszer a többdimenziós, összetett GMAX–HITE matematikai alapú mezőinterakciós mintázatok felé fejlődött. A jelenlegi fejlesztési irány ennek megfelelően már nem aktuálisan változó egyetlen sávú frekvencia alkalmazására épül, hanem az egyedi állapothoz illesztett, összetett mezőkonfiguráció létrehozására.

2. A téridő strukturált kvantumháló mint közvetítő és kollektív közeg

A GMAX-modellben a téridő nem passzív háttérként jelenik meg, hanem az anyagi szerveződést átszövő, információ közvetítésére alkalmas strukturált hálóként.

Ezen a hálón keresztül a mezőinterakció térben és időben lokalizálható. Ez teszi lehetővé, hogy a létrehozott mezőmintázat ne általánosan, a teljes szervezetre hasson, hanem az adott állapothoz tartozó meghatározott térbeli régiókra, csomópontokra, szervekre, szöveti területekre vagy akár a szervezetben több, egymástól távol elhelyezkedő lokalizációra irányuljon.

A GMAX–HITE modell szerint a rendezett anyagi szerveződés és a hibás/rendezetlen anyagi szerveződés eltérően vesz részt ebben a mezőinterakcióban. A modell feltevése szerint az egészséges, rendezett fermionikus

szerveződések nem érintettek, ezáltal nem kapcsolódnak ugyanúgy a mezőhálón létrehozott mintázati jelenséghez, míg a rendezetlen vagy hibás szerveződések kényszerűen kölcsönhatásba lépnek a HITE matematikai struktúrával

Ennek megfelelően a háló nem egyszerűen „szállítóközeg", hanem a GMAX–HITE értelmezésében kollektív, ugyanakkor célzott információs és mezőinterakciós közeg, amelyen keresztül az adott szerveződési eltérés megszólítható.

3. Az anyagi és biológiai szerveződés

A harmadik szint maga a sűrűsödött anyag, illetve az abból felépülő biológiai szerveződés (hologram). A létrehozott többdimenziós HITE meződinamikai mintázat ezen a szinten lép kölcsönhatásba a meglévő anyagi és biológiai struktúrával.

A cél nem egyszerű energiaátadás, hanem a GMAX–HITE modell szerint meghatározott információs és szerveződési mintázat közvetítése az anyagba, amely az érintett struktúrában újraszerveződési folyamatot indít el.

Így a teljes folyamat:

mezőeszköz → mezőmintázat → téridőbeli háló → lokalizált mezőinterakció → érintett anyagi/biológiai szerveződés → információs és strukturális válasz.

Az egyedi dózis fogalma

Ebből következik a GMAX–HITE információs gyógyászat egyik legfontosabb gyakorlati alapelve: a beavatkozás dózisa nem kizárólag energiaérték.

Az egyedi dózis egy összetett paraméterrendszer, amely magában foglalja:

- a mezőmintázat konkrét matematikai konfigurációját,
- intenzitását,
- időtartamát,
- időbeli lefutását,
- térbeli lokalizációját,
- a célzott terület kiterjedését,
- az alkalmazások közötti intervallumot,
- valamint az adott biológiai rendszer aktuális állapotát.

Vagyis ugyanazon diagnózis esetén két beteg eltérő mezőmintázatot, eltérő intenzitást, eltérő kezelési időt és eltérő kezelési ciklust igényelhet. A kezelés ezért nem egy előre rögzített program végrehajtása, hanem az adott rendszerállapothoz illesztett folyamat. A helyreállítás nem egyszeri esemény, hanem lépcsőzetes folyamat.

Egy összetett biológiai rendszerben nem szükségszerű és nem is kívánatos minden érintett sejtes vagy strukturális eltérést egyetlen beavatkozással egyszerre kezelni. A GMAX–HITE rendszer ezért lépcsőzetes helyreállítási folyamatban gondolkodik.

Egy adott beavatkozási ciklus során az érintett sejtes és szöveti állomány egy része információs és strukturális szempontból rendeződhet, míg a súlyosan hibás vagy nem helyreállítható szerveződések esetében a kívánt biológiai válasz az eliminációs folyamatok, így például az apoptózis elősegítése lehet.

Az érintett sejtek vagy szövetek egyidejű, teljes körű megváltoztatása helyett ezért lépcsőzetes kezelési görbe alkalmazására van szükség.

A beavatkozást követően a szervezetnek időt kell biztosítani a biológiai feldolgozásra, a regenerációra és az érintett rendszerállapot újraszerveződésére, miközben az adott protokoll alkalmazásával kiváltott szerveződési változások már a beavatkozás során megjelennek. Ezt követően a rendszer ismételten feltérképezhető, és az új állapothoz már egy módosított mezőinterakció rendelhető.

Így a folyamat ciklikusan épül fel:

feltérképezés → egyedi mezőmintázat meghatározása → lokalizált beavatkozás → biológiai válasz → pihenés és regeneráció → újraértékelés → módosított mezőinterakció → következő ciklus.

A fennmaradó hibás sejtes vagy strukturális állomány minden ciklussal csökkenhet, miközben a rendezett állapotú szerveződés aránya növekedhet. A folyamat addig ismételhető, amíg az adott probléma rendszerszintű állapota a meghatározott célállapot felé nem rendeződik, és az állapot stabilizálódása nem igazolható.

A fázismező-kapszula mint zárt forgómezős rendszer

A végső cél ezért nem egyszerűen egy újabb és fejlettebb mezőgenerátor létrehozása. A cél egy intelligens, visszacsatolt fázismező-kapszula, amelyben a szervezet állapotának feltérképezése és az arra adott mezőinterakció ugyanannak a rendszernek az elválaszthatatlan része.

A rendszernek elvileg képesnek kell lennie arra, hogy:

észlelje → lokalizálja → értelmezze → meghatározza a megfelelő mezőmintázatot → célzottan alkalmazza → érzékelje a választ → módosítsa a következő beavatkozást.

Ebben az értelemben a GMAX–HITE rendszer célja nem egy előre meghatározott „kezelési recept” létrehozása, hanem egy egyedi állapotokra reagáló, adaptív mezőinterakciós platform megvalósítása.

A „hol”, a „mikor”, a „milyen mintázattal”, a „milyen intenzitással” és a „mennyi ideig” kérdései nem egymástól független paraméterek, hanem ugyanazon egyedi biológiai állapot matematikai és meződinamikai leképezésének részei.

A rendszer tehát nem egyszerűen kezel. Megkeresi a hibás szerveződést, megszólítja azt, beavatkozik a meghatározott mintázattal, majd az új állapot alapján folytatja vagy módosítja a következő ciklust.

Ez vezet el a GMAX–HITE mezőtechnológiás információs gyógyászat egyik végső technológiai céljához: a diagnosztikai érzékelés és az egyedi mezőalapú korrekció egyetlen, térben és időben egyaránt lokalizált, adaptív rendszerbe történő integrálásához.

A GMAX az elmúlt hat év során megszerzett elméleti és gyakorlati tudásával, mérnöki tapasztalatával és a rendszeralkotásban felhalmozott fejlesztési tapasztalatával képes és kész arra, hogy a következő technológiai ugrást hardver- és szoftveroldalon egyaránt megvalósítsa: egy olyan integrált, intelligens fázismező-kapszula létrehozását, amelyben az érzékelés, az értelmezés, a célzott mezőinterakció és az arra adott biológiai válasz folyamatos, visszacsatolt rendszerben kapcsolódik össze.

III. FELHASZNÁLÁSI TERÜLETEK

A GMAX–HITE mezőtechnológiás rendszer matematikai és topológiai alapokon, saját hullámdinamikai rendszerével az egyes biológiai állapotokhoz és azok differenciál lenyomatához illesztett mezőinterakciókat alkalmaz. A cél az adott rendszer eltérő vagy hibás szerveződésének helyreállítása, illetve az eredeti rendezési állapothoz való visszarendeződés támogatása.

A GMAX–HITE szemléletében ennek alkalmazhatósága kiterjedhet többek között:

- daganatos megbetegedésekre, beleértve a többrétű, hálózatos, áttétes folyamatokat és az azokhoz kapcsolódó másodlagos elváltozásokat;
- vírusos, bakteriális és gombás megbetegedésekre;
- idegrendszeri és neurodegeneratív állapotokra;
- az öregedési folyamatok lassításának és a regeneráció támogatásának területére;
- stressz és egyéb, a szervezet működését kedvezőtlenül befolyásoló állapotok szabályozására;
- szervátültetés esetén a donorszerv és a recipiens rendszerállapotának összehangolására, akár térben nagy távolság esetén is, a szerv beültetés előtti mezőinformációs előkészítésével és a kilökődési kockázat csökkentésének céljával;
- valamint egyéb, eltérő anyagi, szerveződési és információs állapotként értelmezhető biológiai elváltozásokra.
- érzelmi és pszichés állapotok támogatására, beleértve az olyan helyzeteket is, amikor az egyén tartósan szeretet-, kapcsolódás- vagy érzelmi biztonság-hiányával jellemezhető állapotban van. A GMAX–HITE koncepció szerint ilyen esetekre is létrehozható egy személyre szabott, szeretethez és pozitív érzelmi állapothoz kapcsolódó hullámdinamikai csomag, amely az egyén aktuális állapotának megfelelő mezőinterakcióval támogathatja a kívánt belső állapot kialakulását és fenntartását, mindaddig, amíg a szükséges természetes emberi kapcsolódás és érzelmi környezet helyre nem áll.
- Regenerációs és esztétikai alkalmazások: A rendszer a szépségipari és esztétikai kezelések területén is alkalmazható lehet, a regeneráció támogatására, mivel célja a bőr és az alatta elhelyezkedő szöveti struktúrák rendezése és megnyugtatása.

A felsorolás nem kizárólagos, az alkalmazási területek és azok kombinációinak köre gyakorlatilag végeláthatatlan. A GMAX–HITE célja olyan általános mezőinformációs helyreállítási rendszer kialakítása, amely nem a diagnózis kategóriájához, hanem az adott biológiai rendszer egyedi állapotához és differenciál lenyomatához rendeli hozzá a megfelelő beavatkozást.

Az ismertető dokumentumot írta:
Lengyel Zsolt

Zsolt **Lengyel**
Vezérigazgató

Dr. **Hauszmann** János
Főmérnök

Dr. Rafael Alvis **Pizarro**
Vezető kutató orvos

Dr. **Rokonai** Balázs
Jogi képviselet

GMAX Aerospace Ltd.
1116 BUDAPEST, Barázda Street 40. (HUNGARY/EU)
European Unique Identifier: HUOCCSZ.01-09-402135
EU. VAT. No.: HU32003765.

email: office@gmax-aerospace.com
https://gmax-aerospace.com
mobile: +36305960996